

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 6.

Vydána dne 11. února 1948.

Cena Kčs 5.—.

OBSAH:

(10. a 11.) 10. Vyhláška, kterou se uvádí v prozatímní platnost Úmluva mezi republikou Československou a republikou Polskou o zajištění hospodářské spolupráce, podepsaná v Praze dne 4. července 1947. — 11. Vyhláška, jíž se mění vyhláška o částečném uvolnění vývozu věcných darů a stěhovaných svršků.

10.

Vládní vyhláška ze dne 16. prosince 1947,

kteou se uvádí v prozatímní platnost Úmluva mezi republikou Československou a republikou Polskou o zajištění hospodářské spolupráce, podepsaná v Praze dne 4. července 1947.

Se souhlasem presidenta republiky uvádí se podle § 1 zákona ze dne 4. července 1923, č. 158 Sb., a podle čl. VII zákona ze dne 22. června 1926, č. 109 Sb., v prozatímní platnost s účinností ode dne 15. listopadu 1947 Úmluva mezi republikou Československou a republikou Polskou o zajištění hospodářské spolupráce, podepsaná v Praze dne 4. července 1947.

Gottwald v. r.

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou Polskou o zajištění hospodářské spolupráce.

President republiky Československé s jedné strany a president republiky Polské s druhé, vedeni přáním spolupracovati v duchu smlouvy o přátelství a vzájemné pomoci mezi republikou Československou a republikou Polskou a protokolu — přílohy k této úmluvě, podepsaných dne 10. března 1947 ve Varšavě a přesvědčení o tom:

Konwencja

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką o zapewnieniu współpracy gospodarczej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej z jednej strony i Prezydent Republiki Czeskosłowackiej ze strony drugiej, kierując się chęcią współpracy w duchu Układu o przyjaźni i wzajemnej pomocy między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czeskosłowacką i protokółu-załącznika do tego Układu, podpisanych dnia 10 marca 1947 r. w Warszawie, i świadomi tego:

že dějinné zkušenosti národů obou států ukazují jim na nutnost těsné spolupráce ve všech oborech,

že těsná spolupráce bude mít blahodárný vliv na vzrůst tvůrčí síly obou států a na blahobyť jejich obyvatelstva,

že taková spolupráce sesílí schopnost obou států k rozvoji hospodářských styků se státy třetími a tím vnese nové kladné prvky do hospodářství mezinárodního,

že trvalou spoluprací lze zaručiti jen tehdy, bude-li opřena o přesné právní normy a o řádně organisovaný aparát,

rozhodli se uzavřít k tomu cíli zvláštní úmluvu a jmenovali k tomu svými zmocněnci:

President
republiky Československé

pana **Jana Masaryka**,
ministra zahraničních věcí,

pana **Doc. Dra Huberta Ripku**,
ministra zahraničního obchodu.

President
republiky Polské

pana **Dra Hilary Mince**,
ministra průmyslu a obchodu,

pana **Stefana Wierbłowského**,
velvyslance republiky Polské v Praze,

pana **Doc. Dra Adama Rose**,
zplnomocněného ministra,

kteří, vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležitě formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek I.

Cíle československo-polské
hospodářské spolupráce.

Základními cíly hospodářské československo-polské spolupráce jsou:

a) nejvyšší rozvoj vzájemné výměny statků a služeb,

b) nejvyšší využití oboustranných možností dopravních v oboru dovozu, vývozu i průvozu a to na zemi, moři, řekách a ve vzduchu.

že doświadczenia dziejowe narodów obu Państw wskazują im na konieczność ścisłej współpracy we wszystkich dziedzinach,

že ścisła współpraca będzie mieć dobroczynny wpływ na wzrost twórczej siły obu Państw i na dobrobyt ich ludności,

že współpraca taka spotęguje zdolność obu Państw do rozwinięcia stosunków gospodarczych z państwami trzecimi i wniesie dzięki temu nowe pozytywne elementy do gospodarstwa międzynarodowego,

že trwałą współpracę zapewnić można jedynie w oparciu o ścisłe normy prawne i o należycie zorganizowany aparat,

postanowili zawrzeć w tym celu specjalną Konwencję i mianowali swymi pełnomocnikami:

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Pana **Dr. Hilarego Minca**,
Ministra Przemysłu i Handlu,

Pana **Stefana Wierbłowskiego**,
Ambasadora R. P. w Pradze,

Pana **Doc. Dr. Adama Rose**,
Ministra Pełnomocnego,

Prezydent
Republiki Czeskosłowackiej

Pana **Jana Masaryka**,

Ministra Spraw Zagranicznych,

Pana **Doc. Dr. Huberta Ripkę**,
Ministra Handlu Zagranicznego,

którzy wymieniwszy nawzajem swe pełnomocnictwa i uznawszy je za sporządzone w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

Cele współpracy gospodarczej
polsko-czeskosłowackiej.

Zasadniczymi celami współpracy gospodarczej polsko-czeskosłowackiej są:

a) maksymalny rozwój wzajemnej wymiany dóbr i świadczeń;

b) maksymalne wykorzystanie dwustronnych możliwości komunikacyjnych w zakresie przywozu, wywozu i tranzytu, a to na lądzie, morzu, rzekach i w powietrzu;

c) navázání těsné spolupráce hospodářské mezi jednotlivými úseky a obory polského a československého hospodářského života,

d) navázání těsné spolupráce mezi hospodářskými a technickými učilišti, jakož i ústavy vědeckými, výzkumnými a pokusnými obou států, jak za účelem vzájemné informace, tak i za účelem co možná širokého vzájemného zpřístupnění výsledků práce,

e) porady v oboru hospodářské činnosti obou států v organisacích a institucích mezinárodní povahy.

Článek II.

Prostředky k dosažení cíle.

Pro dosažení výše uvedených cílů obě vlády uzavírají níže uvedená ujednání, tvořící přílohy k této úmluvě:

A. V oboru výměny statků a služeb:

příloha čís. 1 smlouva obchodní,

příloha čís. 2 dohoda o výměně zboží,

příloha čís. 3 protokol o zajištění dodávek uhlí, zinku a elektrického proudu z Polska do Československa během 5 let,

příloha čís. 4 dohoda o československých investičních dodávkách do Polska,

příloha čís. 5 dohoda platební.

B. V oboru dopravním:

příloha čís. 6 dohoda dopravní,

C. V oboru organizace hospodářské spolupráce:

příloha čís. 7 dohoda o spolupráci ve věcech finančních,

příloha čís. 8 dohoda o spolupráci v průmyslu,

příloha čís. 9 dohoda o spolupráci v zemědělství, lesnictví a výživě,

příloha čís. 10 dohoda o spolupráci vědecko-technické,

c) nawiązanie ścisłej współpracy gospodarczej między poszczególnymi działami i grupami polskiego i czeskosłowackiego życia gospodarczego;

d) nawiązanie ścisłej współpracy między gospodarczymi i technicznymi uczelniami oraz instytucjami naukowymi, badawczymi i doświadczalnymi obu Państw, zarówno w celu wzajemnej informacji, jak również w celu możliwie szerokiego wzajemnego uprzywilejowania wyników prac;

e) konsultacje w dziedzinie poczynań gospodarczych obydwu Państw w organizacjach i instytucjach o charakterze międzynarodowym.

Artykuł II.

Srodki działania.

Dla osiągnięcia celów wyżej wskazanych oba Rządy zawierają następujące porozumienia, stanowiące załączniki do niniejszej Konwencji:

A. — W zakresie wymiany dóbr i świadczeń:

załącznik Nr. 1 — traktat handlowy,

załącznik Nr. 2 — układ o wymianie towarów,

załącznik Nr. 3 — protokol o zapewnieniu zbytu węgla, cynku i energii elektrycznej z Polski do Czechosłowacji w ciągu pięciu lat,

załącznik Nr. 4 — układ o czeskosłowackich dostawach inwestycyjnych do Polski,

załącznik Nr. 5 — układ płatniczy;

B. — W zakresie komunikacji:

załącznik Nr. 6 — układ komunikacyjny;

C. — W zakresie organizacji współpracy gospodarczej:

załącznik Nr. 7 — układ o współpracy w sprawach finansowych,

załącznik Nr. 8 — układ o współpracy w przemyśle,

załącznik Nr. 9 — układ o współpracy w rolnictwie, leśnictwie i wyżywieniu,

załącznik Nr. 10 — układ o współpracy naukowo-technicznej,

příloha čís. 11 protokol o přímé spolupráci při budování nebo rozšiřování některých hospodářských objektů,

D. V oboru všeobecné hospodářské spolupráce:

příloha čís. 12 dohoda o spolupráci v oboru hospodářského plánování a statistiky,

příloha čís. 13 závěrečný protokol k této úmluvě.

Výše uvedený výpočet smluvních ujednání může být doplněn po dohodě obou vysokých smluvních stran.

Článek III.

V ý k o n n é o r g á n y.

Za účelem koordinování všech činností, směřujících k správnému a úspěšnému provádění této úmluvy a všech s ní spojených ujednání, zřizuje se Rada hospodářské spolupráce československo-polské.

Statut Rady jest připojen k této úmluvě a tvoří její nedílnou součást (příloha čís. 14).

Výkonnými orgány jsou československo-polské komise, ustavené na základě jednotlivých dohod, které jsou připojeny k této úmluvě.

Změna statutů jak Rady, tak i komisí československo-polských, může být provedena kdykoliv po dohodě obou vlád.

Článek IV.

Postup smírčí a rozhodčí.

Všechny spory, které vzniknou při plnění všech smluvních ujednání, uzavřených v rámci této úmluvy, budou projednávány způsobem stanoveným v protokolu o řízení smírčím a rozhodčím (příloha čís. 15).

Článek V.

U s t a n o v e n í z á v ě r e č n á.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny ve Varšavě, jakmile to bude možné.

załącznik Nr. 11 — protokół o bezpośredniej współpracy przy budowie i rozbudowie niektórych obiektów gospodarczych,

D. — W zakresie ogólnej współpracy gospodarczej:

załącznik Nr. 12 — układ o współpracy w zakresie planowania gospodarczego i statystyki,

załącznik Nr. 13 — protokół końcowy do niniejszej Konwencji.

Powyższa lista układów może być uzupełniona za porozumieniem obydwu Wysokich Układających się Stron.

Artykuł III.

O r g a n y w y k o n a w c z e.

W celu koordynacji wszystkich poczynań, zmierzających do sprawnego i pomyślnego wykonania niniejszej Konwencji i wszystkich związanych z nią porozumień, powołuje się do życia Radę Współpracy Gospodarczej Polsko-Czeskosłowackiej.

Statut Rady załączony do niniejszej Konwencji stanowi jej część integralną (załącznik Nr. 14).

Wykonawczymi organami są Komisje Polsko-Czeskosłowackie, utworzone na zasadzie poszczególnych układów, dołączonych do niniejszej Konwencji.

Zmiana statutów zarówno Rady jak i Komisji Polsko-Czeskosłowackich nastąpić może na zasadzie porozumienia obydwu Rządów.

Artykuł IV.

Procedura polubowna i arbitrażowa.

Wszystkie spory, jakie wynikną przy wykonywaniu wszelkich porozumień, zawartych w ramach niniejszej Konwencji, rozpatrywane będą w trybie przewidzianym przez Protokół o postępowaniu polubownym i arbitrażowym (załącznik Nr. 15).

Artykuł V.

Postanowienia końcowe.

Konwencja niniejsza ulega ratyfikacji a dokumenty ratyfikacyjne wymienione będą w Warszawie, gdy tylko to będzie możliwe.

Nabude účinnosti dnem výměny ratifikačních listin. Obě vlády mohou se však dohodnouti o jejím dřívějším uvedení v účinnost, jestliže jejich příslušná zákonodárství je k tomu opravňují.

Tato úmluva zůstává závaznou po dobu pěti let ode dne, kdy nabude účinnosti s tím, že její platnost bude mlčky prodloužena na dalších pět let, pokud jedna z vysokých smluvních stran ji nevyproví nejméně jeden rok před uplynutím běžné pětileté lhůty.

Doba účinnosti smluvních ujednání, které tvoří přílohy k této úmluvě, řídí se ustanoveními těchto ujednání.

Sepsáno ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém i polském; obě znění jsou považována za autentická.

Čemuž na svědomí shora jmenovaní zmocněnci tuto úmluvu podepsali a opatřili svými pečeti.

V Praze dne 4. července 1947.

Za vládu republiky Československé:

HUBERT RIPKA v. r.

JAN MASARYK v. r.

Za vládu republiky Polské:

H. MINC v. r.

S. WIERBŁOWSKI v. r.

A. ROSE v. r.

Wchodzi ona w życie z dniem wymiany dokumentów ratyfikacyjnych. Oba Rządy mogą się jednak porozumieć co do jej wcześniejszego wejścia w życie, jeżeli ich odnośne ustawodawstwa do tego je uprawniają.

Niniejsza Konwencja obowiązuje na okres lat pięciu od dnia jej wejścia w życie z tym, że ważność jej ulega milcząco przedłużeniu na dalszych pięć lat, jeżeli jedna z Wysokich Układających się Stron nie wypowie jej przynajmniej na jeden rok przed upływem bieżącego okresu pięcioletniego.

Czas obowiązywania porozumień, będących załącznikami do niniejszej Konwencji, określony jest postanowieniami tych porozumień.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i czeskim, przyczem oba teksty są uważane za autentyczne.

W dowód czego wyżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Sporządzono w Pradze, dnia 4 lipca 1947 r.

Za Rząd Rzeczypospolitej Polskiej:

H. MINC m. p.

S. WIERBŁOWSKI m. p.

A. ROSE m. p.

Za Rząd Republiki Czeskosłowackiej:

HUBERT RIPKA m. p.

JAN MASARYK m. p.

Obchodní smlouva

mezi republikou Československou a republikou
Polskou.

Prezident republiky Československé a prezident republiky Polské vedeni přáním spolupracovat v duchu přátelství za účelem dalšího rozvoje a upevnění hospodářských styků mezi oběma státy a vzájemně si pomáhati při obnově a budování hospodářství obou států na základě smlouvy o přátelství a vzájemné pomoci mezi republikou Československou a republikou Polskou ze dne 10. března 1947 rozhodli se uzavřít obchodní smlouvu a jmenovali k tomu svými plnomocníky:

Prezident
republiky Československé:

pana **Jana Masaryka**,
ministra zahraničních věcí,

pana Doc. Dra **Huberta Ripku**,
ministra zahraničního obchodu,

Prezident
republiky Polské:

pana Dra **Hilary Mince**,
ministra průmyslu a obchodu,

pana **Stefana Wierblovského**,
velvyslance republiky Polské v Praze,

pana Doc. Dra **Adama Rose**,
zplnomocněného ministra,

kteří, vyměňivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek I.

Příslušníci každé z vysokých smluvních stran budou požívati v každém ohledu, zejména pokud jde o nastupování a provozování obchodu a živností na území druhé vysoké smluvní strany všech výsad, svobod a výhod přiznaných příslušníkům státu požívajícího nejvyšších výhod.

Ustanovení tohoto článku nedotýká se v ničím zákonů a předpisů žádné vysoké smluvní strany o vstupu na území a o cizinecké policii, jakož i práva vypovídání. Vysoké smluvní strany se však shodují v tom, že se těchto zákonů a předpisů nebude používatí takovým

Traktat Handlowy

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką
Czeskosłowacką.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Prezydent Republiki Czeskosłowackiej, ożywieni pragnieniem współpracy w duchu przyjaźni, celem dalszego rozwoju i utrwalenia stosunków gospodarczych między obydwoma Państwami oraz wzajemnej pomocy przy odbudowie i budowie gospodarstw obu Państw na podstawie Układu o przyjaźni i wzajemnej pomocy między Republiką Czeskosłowacką a Rzeczpospolitą Polską z dnia 10 marca 1947 r. — postanowili zawrzeć Traktat Handlowy i w tym celu mianowali swoimi pełnomocnikami:

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Dr. **Hilarego Minca**,
Ministra przemyslu i Handlu,

Pana **Stefana Wierbłowskiego**,
Ambasadora R. P. w Pradze,

Pana Doc. Dr. **Adama Rose**,
Ministra Pełnomocnego,

Prezydent
Republiki Czeskosłowackiej:

Pana **Jana Masaryka**,
Ministra Spraw Zagranicznych,

Pana Doc. Dr. **Huberta Ripkę**,
Ministra Handlu Zagranicznego,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw i uznaniu ich za dobre i sporządzone w należytej formie; zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

Obywatele każdej z Wysokich Ukladających się Stron będą korzystać pod każdym względem, a zwłaszcza pod względem zakładania i trudnienia się handlem i przemysłem na terytorium drugiej Wysokiej Ukladającej się Strony, ze wszystkich przywilejów, imunitetów i korzyści, przyznanych obywatelom państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Postanowienia tego Artykułu nie naruszają w niczym ustaw i przepisów żadnej z Wysokich Ukladających się Stron o przekraczaniu granic, przepisów policyjnych dotyczących cudzoziemców, jako też i prawa wydalania z granic Państwa. Wysokie Ukladające się Strony zgadzają

způsobem, že by celé kategorie osob byly vyloučeny z výhod smlouvy. V žádném případě vypovězení nesmí být odůvodněno bytovou nouzí nebo nezaměstnaností.

Článek II.

S příslušníky jedné z vysokých smluvních stran, kteří se ubírají na veletrhy, trhy a výstavy na území druhé vysoké smluvní strany, aby tam obchodovali a vystavovali, bude se vzájemně zacházeti jako s vlastními příslušníky, mohou-li předložiti legitimaci, vydanou úřady státu, jehož jsou příslušníky.

Článek III.

S příslušníky každé vysoké smluvní strany bude se na území druhé vysoké smluvní strany zacházeti, pokud jde o jejich právní postavení, jejich majetek movitý i nemovitý, jejich práva a zájmová účastenství, stejně příznivě jako s příslušníky kteréhokoliv třetího státu. Budou míti možnost spravovati své záležitosti na území druhé vysoké smluvní strany buď osobně, nebo prostředníky jimi zvolenými, aniž by byli v tomto ohledu podrobeni jiným omezením než těm, která jsou stanovena zákony a nařízeními, platnými na příslušném území.

Budou míti právo vystupovati osobně, nebo plnomocníky před soudy a správními úřady druhé vysoké smluvní strany a nebudou podléhati jiným omezením než těm, která jsou stanovena zákony a nařízeními, platnými na příslušném území, a bude se s nimi v každém ohledu stejně zacházeti jako s příslušníky kteréhokoliv jiného státu.

Žádná z vysokých smluvních stran neučiní opatření, postihující vlastnictví nebo užívání statků a práv nebo zájmy příslušníků druhé strany, jestliže by za stejných podmínek nepodrobovala týmž opatřením statky, práva nebo zájmy vlastních příslušníků.

Článek IV.

Příslušníci jedné z vysokých smluvních stran nebudou přidrženi na území druhé strany k žádné vojenské službě a naopak nebude se jim nikterak brániti, aby dostáli své vojenské povinnosti ve vlastním státě.

się jednak z tym, że z tych ustaw i przepisów nie będą korzystały w sposób, wykluczający całe kategorie osób z dobrodziejstw Traktatu. W żadnym wypadku wydalenie z granic państwa nie może być motywowane brakiem mieszkań lub bezrobociem.

Artykuł II.

Obywatele jednej z Wysokich Układających się Stron, udający się na targi, jarmarki i wystawy na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony, celem wykonywania tam handlu i brania udziału w wystawach, będą wzajemnie traktowani narówni z obywatelami własnymi, o ile będą mogli przedstawić dowód tożsamości, wydany przez władze Państwa, którego są obywatelami.

Artykuł III.

Obywatele każdej z Wysokich Układających się Stron będą traktowani na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony, pod względem stanowiska prawnego, dóbr ruchomych i nieruchomości, praw i interesów, równie korzystnie, jak obywatele jakiegokolwiek trzeciego państwa. Będą oni mieli swobodę prowadzenia swych spraw na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony, bądź osobiście, bądź przez pośredników wedle ich własnego wyboru, nie podlegając pod tym względem ograniczeniom innym od tych, które są przewidziane przez ustawy i przepisy, na tym terytorium obowiązujące.

Będą oni mieli prawo występowania osobiście lub przez pełnomocników przed władzami sądowymi i administracyjnymi drugiej Wysokiej Układającej się Strony i nie będą podlegali innym ograniczeniom, aniżeli tym, które przewidziane są przez ustawy i przepisy, obowiązujące na odnośnym terytorium, i będą traktowani pod każdym względem w taki sam sposób, jak obywatele jakiegokolwiek innego państwa.

Żadna z Wysokich Układających się Stron nie uczyni kroków, naruszających prawo własności względnie używania majątku oraz praw lub interesów obywateli drugiej Strony, o ile by w tych samych warunkach nie poddała takim samym ograniczeniom majątków, praw lub interesów własnych obywateli.

Artykuł IV.

Obywatele jednej z Wysokich Układających się Stron nie będą przymuszani na terytorium drugiej Strony do żadnej służby wojskowej, lecz przeciwnie — nie będzie im się stawiać żadnych przeszkód w wykonaniu ich obowiązku wojskowego we własnym Państwie.

Budou osvobozeni od jakýchkoliv dávek, ukládaných náhradou za osobní službu vojenskou, ode všech vojenských plnění a rekvizic osobních, avšak budou podrobeni, pokud jde o jejich movitý nebo nemovitý majetek v zemi, vojenským rekvizicím a břemenům vojenského ubytování za těchže podmínek jako vlastní příslušníci.

Článek V.

Příslušníci jedné vysoké smluvní strany nebudou podrobeni na území druhé smluvní strany za svou osobu a svůj majetek, ani za výkon jakéhokoliv obchodu, živnosti, řemesla nebo zaměstnání žádným jiným nebo vyšším daním, dávkám a břemenům než jakým jsou podrobeni vlastní příslušníci.

Tato ustanovení nejsou na překážku, aby se vybíraly dávky z pobytu, nebo dávky související se splněním policejních formalit. S příslušníky obou vysokých smluvních stran se bude v tomto ohledu nakládati stejně jako s příslušníky státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek VI.

Národní podniky, podniky státní a komunální, jakož i společnosti akciové a jiné společnosti obchodní, průmyslové, finanční a dopravní, hospodářská a výdělková společenstva, v dalším „podniky“, které mají své sídlo na území jedné z vysokých smluvních stran a podle zákonů tohoto státu jsou tam po právu ustaveny, budou mít právo také na území druhé strany uplatňovati všechna svá práva a zejména vystupovati před soudy jako žalobci nebo žalovaní.

Připuštění uvedených podniků k provozování jejich obchodu nebo živnosti na území druhé vysoké smluvní strany bude se řídití zákony a nařízeními, které platí nebo budou platit na tomto území.

Činnost těchto podniků ustavených podle zákonodárství jedné z vysokých smluvních stran pokud se vykonává na území druhé smluvní strany, bude podrobena zákonům a nařízením této strany, nebude-li stanoveno zvláštní smlouvou jinak. V každém ohledu výše jmenované podniky budou požívati, jsouce připuštěny, těchže práv, která jsou nebo budou

Běda oni zwolnieni od wszelkich opłat jakiegokolwiek rodzaju, nałożonych w miejsce osobistej służby wojskowej, od wszelkich świadczeń i rekwizycji wojskowych osobistych, jednakże co się tyczy ich dóbr ruchomych lub nieruchomości, które posiadają w kraju, będą podlegali rekwizycjom wojskowym i obowiązkwom kwaterunku wojskowego na tych samych warunkach, co obywatele własni.

Artykuł V.

Obywatele jednej z Wysokich Układających się Stron nie będą podlegali na terytorium drugiej Układającej się Strony, z tytułu osobistego oraz posiadanego przez nich mienia, jak również z tytułu wykonywania różnego rodzaju handlu, przemysłu, rzemiosł i zawodów, żadnym podatkom, opłatom i świadczeniom jakiegokolwiek rodzaju, innym lub wyższym od tych, które są pobierane od obywateli własnych.

Te postanowienia nie stanowią przeszkody do pobierania opłat za pobyt, bądź opłat, związanych z wykonywaniem formalności policyjnych. Obywatele obu Wysokich Układających się Stron będą korzystali pod tym względem z traktowania przyznanego obywatelom państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł VI.

Przedsiębiorstwa znacjonalizowane, przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe, jakoteż spółki akcyjne i inne spółki handlowe, przemysłowe, finansowe, transportowe, spółki gospodarce i zarobkowe, nazywane w dalszym ciągu tekstu „przedsiębiorstwami“, które posiadają swą siedzibę na terytorium jednej z Wysokich Układających się Stron i które, stosownie do ustaw tego Państwa, są tam prawnie założone, będą miały prawo również na terytorium drugiej Strony korzystać w pełni ze swoich uprawnień, a zwłaszcza będą one miały prawo występować przed Sądami w charakterze powodów lub pozwanych.

Dopuszczenie tych przedsiębiorstw do wykonywania ich handlu lub przemysłu na terytorium drugiej Układającej się Strony odbywać się będzie według ustaw i rozporządzeń, które obowiązują lub będą obowiązywać na tym terytorium.

Działalność tych przedsiębiorstw, założonych według ustawodawstwa jednej z Wysokich Układających się Stron, o ile jest wykonywana na terytorium Układającej się Strony, poddana będzie ustawom i rozporządzeniom tej Strony, o ile na mocy umowy specjalnej nie będzie postanowione inaczej. Wyżej wymienione przedsiębiorstwa, po ich dopuszczeniu do ich działal-

přiznána v tomto oboru podnikům stejného druhu státu požívajícího nejvyšších výhod, což se však nedotýká rozhodnutí činěných na základě koncesního systému nebo podle volného uvážení ve věcech správních.

Jmenované podniky jedné vysoké smluvní strany nebudou podrobeny na území druhé smluvní strany při provozování svého obchodu nebo živnosti žádným daním, dávkám nebo poplatkům jiným nebo vyšším než kterým jsou podrobeny vlastní podniky.

O právním postavení těchto podniků, jejich majetku movitým i nemovitým, jejich právech a zájmových účastenstvích na území druhé strany, platí přiměřeně ustanovení článku III. a V

Článek VII.

Ustanovení článků I. až VI., pokud zaručují nakládání podle zásady nejvyšších výhod, nedotýkají se nikterak zvláštních zákonů, nařízení a předpisů v oboru výroby, obchodu a živnosti, řemesel a jejich výkonu, policie, veřejné bezpečnosti a veřejného zdravotnictví, které platí nebo budou platiti na území vysokých smluvních stran a vztahují se všeobecně na všechny cizince.

Článek VIII.

Zástupci a zmocněnci podniků uvedených ve čl. VI., obchodníci, továrníci a jiní živnostníci, kteří prokáží předložením legitimace, vydané příslušnými úřady svého státu, že jsou tam oprávněni provozovati svůj obchod anebo živnost, a že tam platí daně a poplatky zákonem předepsané, budou míti právo osobně nebo svými zástupci uzavírat na území druhé vysoké smluvní strany koupě a přijímání zakázky i podle vzorků a to vždy ve shodě se zákony a nařízeními, které platí nebo budou platiti na tomto území o uzavírání nebo provozování obchodů s cizinou. Nebudou povinni platiti z tohoto důvodu žádných zvláštních poplatků.

Hořejší ustanovení nevztahuje se na osoby provozující kočovná zaměstnání, nebo podomní obchod, jakož i na vyhledávání zakázek u fyzických osob neprovozujících ani živnosti ani obchodu, při čemž si každá z vysokých smluv-

nošci, korzystać będą pod każdym względem z tych samych praw, które są lub będą przyznane w tych sprawach przedsiębiorstwom tego samego rodzaju państwa najbardziej uprzywilejowanego, co jednakże nie dotyczy uprawnień wydawanych na podstawie systemu koncesyjnego lub według swobodnego uznania w sprawach administracyjnych.

Wymienione przedsiębiorstwa jednej z Wysokich Układających się Stron nie będą obciążone na terytorium drugiej Układającej się Strony, przy wykonywaniu ich handlu lub przemysłu, żadnymi podatkami, opłatami lub świadczeniami innymi lub wyższymi od tych, jakie obciążają przedsiębiorstwa własne.

Do sytuacji prawnej wymienionych przedsiębiorstw, ich majątku ruchomego i nieruchomości, ich uprawnień i interesów na terytorium drugiej Strony odnoszą się odpowiednio postanowienia Artykułów III i V.

Artykuł VII.

Postanowienia Artykułów I—VI, o ile zapewniają traktowanie według zasady największego uprzywilejowania, nie naruszają w niczym specjalnych ustaw, rozporządzeń i przepisów w zakresie produkcji, handlu, przemysłu, rzemiosł i ich wykonywania, policji oraz bezpieczeństwa i zdrowia publicznego, które obowiązują lub będą obowiązywać na terytorium Wysokich Układających się Stron, a dotyczą wszystkich obywateli wogóle.

Artykuł VIII.

Przedstawiciele i pełnomocnicy przedsiębiorstw wymienionych w Artykule VI, handlujący, fabrykanci i inni przemysłowcy, którzy dowiodą przez okazanie karty legitymacyjnej, wydanej przez kompetentne władze ich kraju, że są tam uprawnieni do wykonywania swego handlu lub swego przemysłu, że uiszczają tam podatki i opłaty ustawowo przewidziane, będą mieli prawo osobiście, bądź przez swych komiwojażerów, czynić zakupy na terytorium drugiej Wysokiej Układającej się Strony oraz przyjmować zamówienia także na podstawie próbek, a to zawsze zgodnie z ustawami i rozporządzeniami, które obowiązują lub będą obowiązywać na tym terytorium w przedmiocie zawierania lub przeprowadzania transakcji z zagranicą. Nie będą obowiązani z tego tytułu do uiszczania żadnych specjalnych opłat.

Powyższe postanowienia nie stosują się do osób trudniących się przemysłem wędrownym, domokrajstwem, jak również poszukiwaniem zamówień u osób fizycznych nie trudniących się ani handlem ani przemysłem, przy czym

ních stran vyhrazuje v tomto oboru úplnou volnost svého zákonodárství.

Zástupci a zmocnění podniků uvedených ve čl. VI., obchodníci, továrníci a obchodní cestující v jejich službě, opatření legitimací, budou mít právo mít s sebou vzorky nebo modely, nikoliv však zboží.

Vysoké smluvní strany si navzájem sdělí, které úřady jsou pověřeny vydávati legitimace, jakož i kterými předpisy shora uvedené osoby se mají řídit při provozování svého obchodu.

Legitimace budou osvobozeny od visa konsularního nebo jiného.

Při dovozu a zpětném vývozu vzorků a modelů bude používáno ustanovení mezinárodní konvence o zjednodušení celních formalit, podepsané v Ženevě dne 3. listopadu 1923.

V tom, jakož i v každém jiném ohledu, spadajícím pod tento článek, přiznávají si vysoké smluvní strany vzájemně nakládání podle doložky nejvyšších výhod.

Článek IX.

Vnitřní dávky, vybírané na účet kohokoliv, jež jsou nebo budou uvaleny na těžbu, výrobu, oběh nebo spotřebu některého druhu zboží na území jedné z vysokých smluvních stran, nepostihnou ze žádného titulu zboží druhé strany více nebo tíživěji, než domácí zboží téhož druhu, nebo, není-li ho, zboží státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek X.

Zboží, zemské plodiny a průmyslové výrobky přicházející a pocházející z celního území jedné z vysokých smluvních stran nebudou podléhati při dovozu do celního území druhé strany jinému nebo méně příznivému nakládání v ohledu celním, než stejné zboží, pocházející a přicházející ze státu požívajícího nejvyšších výhod, zejména nebudou podléhati jiným a vyšším cłm nebo dčvkám, včetně všech vedlejších poplatků a přírážek, než jaké se vybírají nebo budou vybírati ze stejného zboží kteréhokoliv třetího státu.

Nakládání podle doložky nejvyšších výhod stanovené v prvním odstavci, bude rovněž platiti při vývozu zboží, zemských plodin a prů-

každa z Wysokich Układajčcych się Stron zastrzega sobie pod tym względem zupełną swobodę swego ustawodawstwa.

Przedstawiciele i pełnomocnicy przedsiębiorstw wymienionych w Artykule VI, handlujący, fabrykanci i komiwojażerowie w ich służbie, zaopatrzeni w kartę legitymacyjną, będą mieli prawo posiadania przy sobie próbek lub wzorów, ale nie towarów.

Wysokie Układające się Strony podadzą sobie wzajemnie do wiadomości, którym urzędem powierzone zostało wydawanie kart legitymacyjnych i jakimi przepisami mają się wyżej wymienione osoby kierować przy wykonywaniu swego handlu.

Karty legitymacyjne są wolne od uwierzytelnienia konsularnego lub innego.

Postanowienia Międzynarodowej Konwencji o uproszczeniu formalności celných, podpisanej w Genewie 3 listopada 1923 r., będą miały zastosowanie przy przywozie i odwrotnym wywozie próbek i wzorów.

W tym względzie, jak również we wszystkich innych sprawach, przewidzianých w tym artykule, Wysokie Układające się Strony zastosują wzajemnie traktowanie na stopie państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł IX.

Daniny wewnętrzne pobierane na rzecz kogołkolwiek, które obciążają lub będą obciążać produkcje, fabrykacje, obieg lub spożycie pewnego gatunku towaru na terytorium jednej z Wysokich Układajčcych się Stron, nie dotkną z żadnego tytułu wytworów Strony drugiej silniej lub uciążliwiej, niż wytwory krajowe tego samego rodzaju, lub w braku tych wytworów, niż wytwory państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł X.

Towary, wytwory gleby i wyroby przemysłowe przychodzące a zarazem pochodzące z obszaru celnego jednej z Wysokich Układajčcych się Stron, nie będą podlegać przy przywozie na obszar celny drugiej Strony innemu lub mniej przychylnemu traktowaniu pod względem celnym, niż takie same towary, przychodzące a zarazem pochodzące z państwa najbardziej uprzywilejowanego; w szczególności nie będą podlegać innym lub wyższym cłom lub opłatom, łącznie z wszelkimi ubocznymi opłatami i dodatkami, niż jakie się pobiera lub będzie pobierać od takich samých towarów jakiegokolwiek państwa trzeciego.

Traktowanie według klauzuli największego uprzywilejowania, przewidziane w ustępie pierwszym, będzie również stosowane przy wy-

myslových výrobků jedné z vysokých smluvních stran z jejího celního území do celního území druhé strany.

Shora uvedená ustanovení se vztahují rovněž na provádění celních předpisů, celní projednávání zboží, postup při zkoumání a rozboru dovážených výrobků, podmínky placení cla a poplatků jakož i na zařadování zboží a výklad celního sazebníku.

Výrobky získané na celním území jedné z vysokých smluvních stran zpracováním cizozemských hmot, a to i v záznamném styku, budou považovány rovněž za průmyslové výrobky této strany pod podmínkou, že tyto výrobky doznaly zpracováním značné změny. Hranice změny, jež má za následek uznání výrobku, vyrobeného z cizozemských hmot, za výrobek smluvní strany, řídí se autonomními předpisy všeobecně platnými na celním území dovozního státu, při čemž se zajišťuje nakládání podle doložky nejvyšších výhod.

Článek XI.

Nakládání podle doložky nejvyšších výhod, upravené v předchozích článcích se nevztahuje na:

1. výhody, jež jsou nebo budou přiznány jednou z vysokých smluvních stran k usnadnění pohraničního styku se sousedními státy v pásmu nepřesahujícím 15 km s té i oné strany hranice;

2. zvláštní výhody, vyplývající z celní unie;

3. práva a výsady, přiznané některou ze smluvních stran třetímu státu v mnohostranných úmluvách, na nichž by druhá strana nebyla zúčastněna, jestliže tato práva a výsady byly sjednány v mnohostranných úmluvách v rámci Spojených Národů a otevřených k přístupu všem státům. Dotčená smluvní strana může však požadovati výhody z těchto práv nebo výsad, jestliže tato práva nebo výsady byly sjednány také v jiných úmluvách než mnohostranných, odpovídající shora uvedeným podmínkám nebo také je-li strana, která požaduje, aby jich byla účastna, ochotna poskytnouti navzájem stejné nakládání.

Článek XII.

Nakládání podle doložky nejvyšších výhod se nevztahuje na zvláštní ustanovení smluv, uzavřených mezi jednou z vysokých smluvních

wozie towarów, wytworów gleby i wyrobów przemysłowych jednej z Wysokich Układających się Stron z jej obszaru celnego na obszar celný Strony drugiej.

Powyzsze postanowienia obnoszą się również do wykonywania przepisów celných, celnej odprawy towarowej, postępowania przy badaniu i analizie przywożonych towarów, do warunków płacenia cel i opłat oraz do taryfowania towarów i interpretacji taryfy celnej.

Wyroby, wyprodukowane na obszarze celnym jednej z Wysokich Układających się Stron przez przeróbkę zagranicznych materiałów także i w obrocie warunkowym, będą uważane również za wyroby przemysłowe tej Strony pod warunkiem, że wyroby te przez przeróbkę uległy poważnej zmianie. Granice zmiany, powodującej uznanie wyrobu wyprodukowanego z materiałów zagranicznych za wyrób Strony Układającej się, określają autonomiczne przepisy ogólnie obowiązujące na obszarze celnym państwa przywożącého, przyczym zapewnia się traktowanie na stopie państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł XI.

Klauzuli największego uprzywilejowania, przewidzianej w artykułach poprzednich, nie stosuje się:

1. do przywilejów, które są lub mogą być przyznane przez jedną z Wysokich Układających się Stron, w celu ułatwienia ruchu granicznego z państwami sąsiadującymi, w pasie nie przekraczającym 15 km z jednej i z drugiej strony granicy,

2. do korzyści specjalnych wynikających z unii celnej,

3. do praw i przywilejów, przyznanych przez jedną z Układających się Stron państwu trzeciemu w umowach wielostronnych, w których druga Strona nie uczestniczyła, jeżeli te prawa i przywileje zostały ustalone umowami wielostronnymi w ramach Narodów Zjednoczonych i przewidujacymi možnosť przystąpienia dla wszystkich państw. Zainteresowana Układająca się Strona może jednak žádać przyznania jej tych praw lub przywilejów, jeżeli prawa te lub przywileje zostały ustalone również w innych umowach niż wielostronnych, odpowiadających wymienionym wyżej warunkom, lub też jeżeli Strona žádadająca korzystania z nich gotowa jest nawzájem udzielić równego traktowania.

Artykuł XII.

Klauzuli największego uprzywilejowania nie stosuje się do specjalnych postanowień umów zawartých pomiędzy jedną z Wysokich Układających

stran a třetím státem k dosažení rovnováhy při zdanění v tuzemsku a v cizině, k vymezení daňové výsosti obou států a zejména k zamezení dvojího zdanění.

Článek XIII.

Po dobu, než nastane úplná volnost obchodu mezi oběma vysokými smluvními stranami nebude se používati na obchod druhé strany omezení nebo zákazů při dovozu a vývozu, které platí nebo budou platiti na celním území jedné z vysokých smluvních stran, leč by se tato omezení a zákazy vztahovaly též na všechny jiné státy.

Článek XIV.

Závazky, stanovené v článku předchozím, vztahují se na níže uvedené zákazy nebo omezení, avšak s podmínkou, že jich nebude používáno jako prostředků k libovolné diskriminaci vůči cizím státům, kde jsou dány stejné předpoklady, ani jako prostředků k zastřenému omezení vzájemné výměny zboží:

1. zákazy nebo omezení, týkající se veřejné bezpečnosti,
2. zákazy nebo omezení, vydané z důvodů mravnosti nebo lidskosti,
3. zákazy nebo omezení obchodu se zbraněmi, střelivem a válečným materiálem nebo, za mimořádných okolností, veškerými válečnými potřebami,
4. zákazy nebo omezení vydané v zájmu veřejného zdravotnictví ať na ochranu zdraví lidí nebo zdraví zvířat, dále v zájmu ochrany rostlin před chorobami, hmyzem a škodlivými příživníky, pokud by tyto otázky nebyly upraveny zvláštními úmluvami,
5. zákazy nebo omezení na ochranu národního majetku uměleckého, historického nebo archeologického,
6. zákazy nebo omezení, týkající se zlata, stříbra, mincí, papírových peněz a cenných papírů,
7. zákazy nebo omezení, jimiž se má rozšířiti na cizozemské výrobky režim, který platí nebo bude platiti ve vlastní zemi pro výrobu, obchod nebo dopravu a spotřebu domácích výrobků téhož druhu,
8. zákazy nebo omezení platné pro výrobky, jež jsou nebo budou, pokud jde o výrobu nebo

řících se Stron a państwem trzecim w celu zrównoważenia opodatkowania w kraju i zagranicą, rozgraniczenia zwierzchnictwa obu państw w dziedzinie podatkowej, a w szczególności w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania.

Artykuł XIII.

Dopóki nie będzie mogła być wprowadzona całkowita wolność handlu pomiędzy obu Wysokimi Układającymi się Stronami, zakazy lub ograniczenia przywozu lub wywozu, które są lub będą w mocy na obszarze celnym jednej z Wysokich Układających się Stron, będą mogły być stosowane do handlu Strony drugiej tylko w wypadku, jeżeli zakazy lub ograniczenia te dotyczyć również będą wszystkich innych państw.

Artykuł XIV.

Zobowiązania wymienione w poprzednim artykule nie mają zastosowania do niżej wymienionych zarządzeń prohibicyjnych lub ograniczających, pod warunkiem jednak, że nie będą one stosowane w sposób stanowiący dowolną dyskryminację między państwami obcymi, gdzie istnieją te same warunki, ani też w sposób, któryby stanowił ukryte ograniczenia we wzajemnej wymianie towarów:

1. zakazy lub ograniczenia dotyczące bezpieczeństwa publicznego,
2. zakazy lub ograniczenia ustanawiane ze względów moralnych lub humanitarnych,
3. zakazy lub ograniczenia dotyczące handlu bronią, amunicją i materiałem wojennym lub, w okolicznościach wyjątkowych, wszelkim zapatrzaniem wojennym,
4. zakazy lub ograniczenia ustanawiane w interesie zdrowia publicznego bądź to dla ochrony zdrowia ludzi, bądź to zdrowia zwierząt, dalej w interesie ochrony roślin przed chorobami, owadami i szkodliwymi pasożytami, o ile te sprawy nie byłyby regulowane specjalnymi umowami,
5. zakazy lub ograniczenia, mające na celu ochronę majątku narodowego, artystycznego, historycznego lub archeologicznego,
- 6. zakazy lub ograniczenia stosowane do zlota, srebra, monet lub pieniędzy papierowych i papierów wartościowych,
7. zakazy lub ograniczenia, mające na celu rozciągnięcie na wytwory zagraniczne systemu ustanowionego wewnątrz kraju dla produkcji, handlu, przewozu i spożycia podobnych artykułów krajowych,
8. zakazy lub ograniczenia stosowane do wytworów, które, o ile chodzi o produkcję lub

obchod, předmětem státního monopolu nebo monopolů provozovaných pod státním dozorem.

Článek XV.

Rozumí se, že ustanovení předchozích článků XIII. a XIV. nedotýkají se nikterak práv obou vysokých smluvních stran učiniti potřebná opatření na ochranu životních zájmů států za okolností mimořádných a neobvyklých.

Článek XVI.

S podmínkou zpětného vývozu či zpětného dovozu a s výhradou, že budou učiněna nezbytná kontrolní opatření, zachovány předpisy a že bude vybrána jistota sloužící k zajištění dávek, jež by podle okolností měly být zaplacený, bude poskytnuto osvobození ode všech dávek dovozních a vývozních v rámci platných zákonů pro:

1. předměty určené ke správce,
2. nářadí, přístroje a strojní pomůcky, které podnikatel nebo firma jedné z vysokých smluvních stran vyváží na území druhé strany, aby tam dále provést pracovním personálem: montáže, vyzkoušení nebo opravy, ať jsou tyto předměty zasílány dopravním podnikem nebo dováženy samotným pracovním personálem,
3. předměty zasílané z jednoho státu do druhého k vyzkoušení, k pokusům nebo napodobení,
4. zboží (mimo věci spotřebitelné), zasílané na veletrhy, výstavy a soutěže,
5. stěhovací vozy, jež přestupují hranice proto, aby dopravovaly předměty z území jedné z vysokých smluvních stran do území druhé strany, i když se vrací s novým nákladem, bez ohledu na to, kde byl do nich naložen avšak s podmínkou, že jich nebylo v mezidobí použito k dopravě výhradně vnitrozemské, při čemž jest shoda v tom, že tyto dopravní prostředky se rozumějí s příslušenstvím, nezbytným k obvyklému používání za dopravy a že lhůta ke zpětnému vývozu se stanoví šesti měsíci,
6. vzorky a modely, podle mezinárodní úmluvy o zjednodušení celních formalit, podepsané v Ženevě dne 3. listopadu 1923, lhůta ke zpětnému vývozu se stanoví šesti měsíci, při čemž je shoda v tom, že bude na žádost dovozců prodloužena až do dvanácti měsíců,

handel, stanowią lub będą stanowią przedmiot monopolów państwowych lub wykonywanych pod kontrolą państwa.

Artykuł XV.

Rozumie się, że postanowienia poprzednich Artykułów XIII i XIV nie naruszają w niczym prawa obu Wysokich Układających się Stron do poczynienia koniecznych zarządzeń celem ochrony żywotnych interesów Państwa w okolicznościach wyjątkowych i nadzwyczajnych.

Artykuł XVI.

Pod warunkiem powrotnego wywozu lub powrotnego przywozu i z zastrzeżeniem środków koniecznej kontroli, zachowania obowiązujących przepisów i złożenia zabezpieczenia zapewniającego pobranie opłat, które mogłyby się ewentualnie należeć, będzie udzielone zwolnienie od wszelkich opłat wejściowych i wyjściowych w granicach obowiązującego ustawodawstwa dla:

1. przedmiotów przeznaczonych do naprawy,
2. narzędzi, instrumentów, i narzędzi mechanicznych, które przedsiębiorca lub firma jednej z Wysokich Układających się Stron wywozi na terytorium drugiej Strony, aby tam przedsięwziąć przy pomocy personelu roboty montażowe, doświadczalne lub naprawy, gdy te przedmioty będą przewożone przez przedsiębiorstwo transportowe lub gdy je przewozi personel obojętnie,
3. przedmiotów przesyłanych z jednego Państwa do drugiego dla wypróbowania, doświadczeń lub naśladowania,
4. towarów (z wyjątkiem artykułów spożywczych), które są posyłane na targi, wystawy i konkursy,
5. wozów meblowych (przeprowadzkowych), które przekraczają granice w celu przewiezienia przedmiotów z terytorium jednej z Wysokich Układających się Stron na terytorium drugiej Strony nawet wtedy, gdy wracają z nowym ładunkiem, bez względu na to, gdzie załadowanie miało miejsce, pod warunkiem jednakże, żeby w międzyczasie nie były one użyte do transportu wyłącznie wewnątrz kraju — przy czym zgodzono się, że te środki transportowe rozumie się łącznie z koniecznymi przynależnościami, używanymi podczas transportu, i że dla powrotnego wywozu będzie dany okres sześciomiesięczny,
6. próbek i wzorów, stosownie do Konwencji Międzynarodowej o uproszczeniu formalności celních, podpisanej w Genewie 3 listopada 1923 r.; okres dla powrotnego wywozu ustala się na sześć miesięcy, przy czym zgodzono się, że na żądanie przywoźącego będzie on przedłużony do dwunastu miesięcy,

7. vnější obaly všeho druhu již upotřebené, které se dovážejí k naplnění a znovu vyvážejí naplněné, jednak obaly všeho druhu, již upotřebené, jde-li o obaly vrácené, pocházející z vyvezených zásilek a vracejí-li se v určené době.

Článek XVII.

Jestliže zboží, vyvážené ze země jedné do země druhé, se vrací na žádost původního vývozce proto, že je ten, jemuž je určeno, nepříjal, nebo z jiných důvodů, upustí se při zpětném vývozu od vybírání vývozního cla a všech vedlejších dávek a vrátí se dovozní clo i všechny vedlejší dávky již zaplacené, nebo se upustí od vymáhání těchto povinovaných cel a dávek pod podmínkou, že zboží zůstalo až do zpětného vývozu pod dozorem celního úřadu a že zpětný vývoz se uskuteční ve lhůtě tří měsíců od dovozu touže dopravní listinou, aniž zboží doznalo jakékoliv změny. Clo a vedlejší dávky dovozní již zaplacené budou vráceny též tehdy, bude-li zboží odbavené do volného oběhu vráceno příjemcem odesílateli v témže stavu, nebo bude-li zboží odesláno k příkazu a na účet zasilatele jiné osobě v zemi zásilky nebo v kterékoliv třetí zemi proto, že se příjemce zřekl obchodu nebo proto, že mu zboží nevyhovovalo za podmínky, že se zpětný vývoz provede u téhož celního úřadu, který zboží při dovozu odbavil, že se tak stalo v dvouměsíční lhůtě ode dne odbavení a konečně, že důvody zpětného vývozu byly řádně prokázány a že totožnost zboží byla zjištěna.

V jiných případech zpětného vývozu zboží, tímto článkem neupravených, bude každá z obou smluvních stran postupovati vůči zásilkám druhé smluvní strany v rámci platných předpisů s největší blahovůlí.

Článek XVIII.

Aby vzájemnému obchodu byly zajištěny výhody zacházení podle této úmluvy, a aby bylo současně vyloučeno jakékoli možné zneužití, bude moci každá vysoká smluvní strana požadovati, aby zboží, plodiny zemské nebo výrobky druhé strany byly při dovozu doprovázeny osvědčením původu.

7. opakowań zewnętrznych wszelkiego rodzaju, używanych, które przywozi się celem ponownego napełnienia, a następnie wywozi napełnione, jak również opakowań wszelkiego rodzaju, zużytych, w wypadku gdy chodzi o zwrot opakowania, pochodzącego z wywiezionych już przesyłek i jeżeli ono powraca w określonym terminie.

Artykuł XVII.

Jeżeli towary wywiezione z jednego kraju do kraju drugiego wracają na żądanie pierwotnego eksportera dlatego, że ten, dla którego były przeznaczone, ich nie przyjął, lub z innych powodów, odstąpi się przy powrotnym wywozie od pobrania cla wywozowego i wszelkich ubocznych opłat i zwróci się clo przywozowe i wszelkie uboczne opłaty już zapłacone, względnie odstąpi się od żądania tych należnych cel i opłat, pod warunkiem, że towary pozostaną do czasu powrotnego wywozu pod dozorem urzędu celnego i że powrotny wywóz będzie miał miejsce w terminie trzech miesięcy od przywozu, za pomocą tego samego listu przewozowego, o ile towary te nie doznały jakiegokolwiek zmiany.

Clo i inne opłaty przywozowe już uiszczone zostaną zwrócone również wtedy, kiedy towar zwolniony do obrotu zostanie zwrócony przez odbiorcę nadawcy w tym samym stanie, albo jeżeli towar zostanie odesłany na żądanie i rachunek nadawcy innej osobie w kraju wysyłki lub w jakimkolwiek trzecim kraju, dlatego że odbiorca zrzekł się transakcji lub dlatego że mu towar nie odpowiadał, pod warunkiem, że wywóz powrotny zostanie dokonany przez ten sam urząd celny, który dokonał odprawy celnej przy przywozie towaru, że będzie to miało miejsce w terminie dwumiesięcznym od dnia odprawy celnej oraz że powody powrotnego wywozu zostaną w należyty sposób udowodnione a tożsamość towaru zostanie stwierdzona.

W innych wypadkach powrotnego wywozu towarów w tym artykule nieuregulowanych, każda z obu Ukladających się Stron traktować będzie przesyłki drugiej Ukladającej się Strony z największą życzliwością w ramach obowiązujących przepisów.

Artykuł XVIII.

Aby zapewnić wzajemnemu handlowi korzyści z traktowania stosownie do postanowień niniejszego Traktatu i aby wykluczyć jednocześnie wszelkie możliwe nadużycia, każda z Wysokich Ukladających się Stron będzie mogła żądać, aby towary, wytwory gleby i wyroby drugiej Strony były zaopatrzone przy ich przywozie w świadectwa pochodzenia.

Osvědčení původu budou vydávána obchodní komorou, k níž přísluší odesílatel nebo jinou institucí, kterou uzná země určení.

Vláda země určení bude míti právo požadovati ověření osvědčení původu svým diplomatickým nebo konsulárním zástupcem, s výjimkou případů, kdy osvědčení bude vydáno státními orgány.

Poskytne-li jedna z vysokých smluvních stran později třetímu státu osvobození nebo jakékoliv úlevy ve věci osvědčení původu, užívání těchto výhod bude ihned pod podmínkou vzájemnosti rozšířeno na dovoz z celního území druhé strany.

Článek XIX.

Každá vysoká smluvní strana zabezpečí na svém území příslušníkům druhé vysoké smluvní strany, v rámci platných zákonů a nařízení, účinnou ochranu proti nekalé soutěži a bude s těmito příslušníky nakládati v tomto směru jako s vlastními. Každá vysoká smluvní strana se zejména zavazuje, že učiní veškerá nutná opatření, aby potlačila na svém území nesprávné používání označování místního původu, zvláště pokud jde o chmel, výrobky z vinné révy, pivo, minerální vody a výrobky z minerálních vod, pokud druhá smluvní strana toto označení řádně chrání a je první straně oznámila.

Výše uvedené oznámení musí zvláště určití ustanovení příslušných zákonů a předpisů tohoto státu, stanovící oprávnění označení původu.

Za nesprávné používání se pokládají označení místního původu jednoho z obou států, je-li jich použito pro výrobky, jimž zákonná ustanovení tohoto státu tuto výhodu zpírají.

Pod názvem československý chmel, zvláště pod pojmenováním „český chmel“ („žatecký chmel“, „roudnický chmel“, „úštěcký chmel“, „dubský chmel“), „moravský chmel“ („tršický chmel“), smí se uváděti v Polsku do oběhu jen chmel označovaný a provázený ověřovací listinou některé československé známkovny podle zákonných předpisů o označování původu chmele, platných v republice československé. Mimo to, musí býti takový chmel v původním plnění, to jest v obalu, opatřeném označením

Swiadectwa pochodzenia będą wystawiane przez izbę handlową, do której należy wysyłający, bądź przez inną instytucję uznaną przez kraj przeznaczenia.

Władze kraju przeznaczenia będą miały prawo żądać uwierzytelnienia świadectwa pochodzenia przez swego dyplomatycznego lub konsularnego przedstawiciela z wyjątkiem przypadku, gdy świadectwo będzie wystawione przez organy państwowe.

O ileby później jedna z Wysokich Układających się Stron udzieliła trzeciemu państwu zwolnień lub jakichkolwiek ulg w przedmiocie świadectw pochodzenia, korzystanie z tych przywilejów będzie natychmiast rozszerzone, pod warunkiem wzajemności, na przywóz z obszaru celnego drugiej Strony.

Artykuł XIX.

Każda z Wysokich Układających się Stron zapewni na swym terytorium obywatelom drugiej Wysokiej Układającej się Strony, w ramach obowiązujących ustaw i rozporządzeń, skuteczną ochronę przeciwko nieuczciwej konkurencji i będzie traktować pod tym względem tych obywateli jak swoich własnych.

Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się w szczególności przedsięwziąć wszelkie potrzebne kroki, aby przeszkodzić na swym terytorium fałszywemu używaniu regionalnych oznaczeń pochodzenia, zwłaszcza odnośnie chmielu, produktów z winnej latorośli, piwa, wód mineralnych i produktów z wód mineralnych, jeśli druga Układająca się Strona te oznaczenia ustawowo chroni i podała je do wiadomości Stronie pierwszej.

Wyżej uczynione podanie do wiadomości winno zwłaszcza określać postanowienia odnosnych ustaw i przepisów tego Państwa, ustalających uprawnienia do oznaczenia pochodzenia.

Jako fałszywie użyte uchodzą regionalne oznaczenia pochodzenia jednego z obu państw, jeśli zostaną użyte dla wyrobów, którym ustawowe postanowienia tego państwa tego przywileju odmawiają.

Pod nazwą czeskosłowacki chmiel, zvláczcza pod nazwą „český chmel“ („žatecký chmel“, „roudnický chmel“, „úštěcký chmel“, „dubský chmel“), „moravský chmel“ („tršický chmel“) może być dopuszczony do obrotu w Polsce tylko chmiel, który stosownie do obowiązujących w Czechosłowacji ustawowych przepisów o oznaczaniu pochodzenia chmielu posiada znak i certyfikat uwierzytelniający, wydany przez publiczny czeskosłowacki Urząd Kontrolny (znakowania). Prócz tego musi taki

původu, pečeti a plombou, podle zmíněných československých předpisů.

Ustanovení tohoto článku nevztahují se na zboží průvozní.

Článek XX.

Obě vysoké smluvní strany se shodují v tom, že ve vzájemných stycích budou používati ustanovení mezinárodní úmluvy o zjednodušení celních formalit, podepsané v Ženevě dne 3. listopadu 1923.

Článek XXI.

Ve všech otázkách, týkajících se přepravy železniční, vodní-vnitrozemské, námořní, silniční, letecké a poštovní, jakož i telekomunikační, budou se vysoké smluvní strany řídit ve vzájemných stycích ustanoveními příslušných československo-polských úmluv a mezinárodních úmluv, k nimž přistoupily nebo v budoucnu přistoupí.

Článek XXII.

Ve všech otázkách, týkajících se mezinárodního průvozu, budou se vysoké smluvní strany řídit ve vzájemných stycích ustanoveními barcelonské úmluvy a statutu o svobodě tranzitu ze dne 20. dubna 1921.

Článek XXIII.

Vysoké smluvní strany se zavazují, že budou prováděti vzájemně tarifní politiku prochnutou duchem co největší blahovůle.

Článek XXIV.

Obě vysoké smluvní strany budou usilovati o to, aby provádění celních a pasových formalit v přepravě vzájemné a průvozní bylo ulehčeno a urychleno.

Článek XXV.

V plavbě vnitrozemské a námořní budou pro vzájemné styky vysokých smluvních stran směrodatnými příslušné československo-polské plavební úmluvy, jakož i mezinárodní úmluvy, k nimž obě vysoké smluvní strany přistoupily nebo v budoucnu přistoupí.

Článek XXVI.

Vysoké smluvní strany sjednají během nejbližší doby veterinární úmluvu, která bude

chmiel znajdować się w opakowaniu oryginalnym, to jest w opakowaniu opatrzonym świadectwem pochodzenia, pieczęcią i plombą, stosownie do wspomnianych czeskosłowackich przepisów.

Postanowienia tego artykułu nie odnoszą się do towarów tranzytowych.

Artykuł XX.

Obie Wysokie Układające się Strony zgadzają się co do tego, że we wzajemnych stosunkach kierować się będą postanowieniami Międzynarodowej Konwencji o uproszczeniu formalności celních, podpisanej w Genewie dnia 3 listopada 1923 r.

Artykuł XXI.

We wszystkich kwestiach, odnoszących się do komunikacji kolejowej, wodnej śródlądowej, morskiej, drogowej, lotniczej i pocztowej, oraz do telekomunikacji, Wysokie Układające się Strony będą stosowały we wzajemnych stosunkach postanowienia odpowiednich polsko-czeskosłowackich umów i konwencji międzynarodowych, do których przystąpiły lub przystąpią w przyszłości.

Artykuł XXII.

We wszystkich kwestiach, odnoszących się do tranzytu międzynarodowego, Wysokie Układające się Strony będą stosowały we wzajemnych stosunkach postanowienia barcelońskiej konwencji i Statutu o wolności tranzytu z dnia 20 kwietnia 1921 r.

Artykuł XXIII.

Wysokie Układające się Strony zobowiązują się wzajemnie stosować politykę taryfową ożywioną duchem jak największej życzliwości.

Artykuł XXIV.

Obie Wysokie Układające się Strony będą się starały ułatwiać i przyspieszać wykonywania formalności celních i paszportowych w komunikacji wzajemnej i tranzytowej.

Artykuł XXV.

Co się tyczy żeglugi śródlądowej i morskiej, to we wzajemnych stosunkach Wysokich Układających się Stron będą miarodajne odpowiednie umowy nawigacyjne polsko-czeskosłowackie i konwencje międzynarodowe, do których obydwie Wysokie Układające się Strony już przystąpiły lub przystąpią w przyszłości.

Artykuł XXVI.

Wysokie Układające się Strony zawrą w najbliższym czasie umowę weterynaryjną, która

tvoriti nedílnou součást této smlouvy. Do té doby než tato nová veterinární úmluva nabude účinnosti, bude platiti ustanovení veterinární úmluvy a závěrečného protokolu k ní ze dne 10. února 1934.

Článek XXVII.

Vysoké smluvní strany se zavazují, že co nejdříve sjednají zvláštní úmluvu, upravující vzájemnou podporu při celním projednávání, při zamezování, stíhání a trestání přestupků, jakož i vzájemnou právní pomoc v celních trestních věcech.

Článek XXVIII.

Tato smlouva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny ve Varšavě, jakmile to bude možné.

Nabude účinnosti dnem výměny ratifikačních listin.

Avšak obě vlády mohou se dohodnouti o jejím dřívějším uvedení v účinnost, jestliže jejich příslušná zákonodárství je k tomu opravňují.

Tato smlouva zůstává závaznou po dobu pěti let ode dne, kdy nabude účinnosti. Po uplynutí této lhůty prodlužuje se její účinnost mlčky na neomezenou dobu s tím, že každá z vysokých smluvních stran má právo vypovědět jí šest měsíců předem.

Obchodní a plavební úmluva ze dne 10. února 1934 pozbývá účinnosti dnem nabytí účinnosti této smlouvy.

Sepsáno ve dvou vyhotoveních každé v jazyce českém i polském; obě znění mají stejnou platnost.

Čemuž na vědomí shora jmenovaní plnomocníci tuto smlouvu podepsali.

V Praze dne 4. července 1947.

Za vládu republiky Československé:

HUBERT RIPKA v. r.

JAN MASARYK v. r.

Za vládu republiky Polské:

H. MINC v. r.

S. WIERBŁOWSKI v. r.

A. ROSE v. r.

będzie tworzyć nierozdzielną część niniejszego Traktatu.

Do chwili wejścia w życie nowej umowy weterynaryjnej pozostają w mocy postanowienia Umowy Weterynaryjnej i Protokołu Końcowego do niej z dnia 10. II. 1934 r.

Artykuł XXVII.

Wysokie Układające się Strony zobowiązują się przystąpić jak najszybciej do zawarcia specjalnej umowy regulującej wzajemną pomoc przy odprawie celnej, przy zapobieganiu, ściąganiu i karaniu wykroczeń przeciw przepisom celnym, jako też i wzajemną pomoc prawną w celnych sprawach karnych.

Artykuł XXVIII.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie jak tylko to będzie możliwe.

Wejdzie on w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Jednakże oba Rządy mogą się porozumieć co do jego wcześniejszego wejścia w życie, jeśli ich odnošne ustawodawstwa do tego je uprawniają.

Traktat niniejszy pozostaje w mocy w ciągu 5 lat, poczynając od dnia wejścia jego w życie. Po upływie tego terminu przedłuża się milcząco jego moc obowiązującą na czas nieokrešlony z tym, że każdej z Wysokich Układających się Stron przysługiwać będzie prawo wypowiedzenia go na 6 miesięcy naprzód.

Konwencja handlowa i nawigacyjna z dnia 10. II. 1934 r. traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego Traktatu.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i czeskim; oba teksty są autentyczne.

Na dowód czego wyżej wymienieni pełnomocnicy Traktat niniejszy podpisali.

Praga, dnia 4 lipca 1947 r.

Za Rząd Rzeczypospolitej Polskiej:

H. MINC m. p.

S. WIERBŁOWSKI m. p.

ADAM ROSE m. p.

Za Rząd Republiki Czeskosłowackej:

HUBERT RIPKA m. p.

JAN MASARYK m. p.

Závěrečný protokol.

Přistupující k podpisu obchodní smlouvy uzavřené dnešního dne, podepsaní plnomocníci učinili tyto výhrady a tato prohlášení, jež budou tvořiti nedílnou část této smlouvy:

A.**K článku II.**

Obě vysoké smluvní strany se shodují v tom, že ustanovení článku II se nedotýkají předpisů o pasech.

K článku III., odst. 2.

Ustanovení tohoto odstavce jest rozuměti tak, že neupravují skládání žalobní jistoty a práva chudých; tyto věci jsou upraveny ve zvláštní úmluvě.

K článku IV.

Slovem „rekvisice“ rozumějí se všechna hmotná plnění ve prospěch vojenské správy, pokud nenahrazují plnění uložená náhradou za osobní službu.

K článku XVI., bod 1.

Rozumí se, že přídatky v cizině přibylé, podléhají dovoznímu celnému.

K článku XIX.

Vláda polská ve snaze zajistiti ochranu označení „Plzeňské pivo“ („Piwo Pilzeńskie“) podle svého vnitřního zákonodárství, prohlašuje, že pokládá označení „Plzeňské pivo“ („Piwo Pilzeńskie“) za označení místního původu příslušející pivovarům plzeňským a zavazuje se zajistiti tomuto označení stejnou ochranu, kterou podle svého zákonodárství může poskytnouti výrobkům s místním pojmenováním vůbec.

Poskytnutí této ochrany je podmíněno tím, že československá vláda oznámí polské vládě seznam plzeňských pivovarů, jimž ochrana tato podle československého zákonodárství přísluší.

Stejným způsobem poskytne polská vláda ochranu také názvům československého chmele, československých minerálních vod i vín, jež jí budou československou vládou oznámeny.

Protokol koncový.

Przystępując do podpisania Traktatu Handlowego zawartego w dniu dzisiejszym, podpisani pełnomocnicy złożyli następujące zastrzeżenia i oświadczenia, które stanowiąc będą częścią nierozdzieloną niniejszego Traktatu:

A.**Do Artykułu II.**

Obie Wysokie Układające się Strony zgadzają się co do tego, że postanowienia Artykułu II nie dotyczą przepisów paszportowych.

Do Artykułu III ustęp 2.

Postanowienia tego ustępu należy rozumieć w ten sposób, że nie załatwiają one sprawy kaucji auktorycznej i prawa ubogich; przedmiot ten uregulowany jest osobną umową.

Do Artykułu IV.

Pod słowem „rekwizycja“ należy rozumieć wszelkie świadczenia materialne na korzyść administracji wojskowej, o ile nie zastępują one świadczeń nałożonych w miejsce służby osobistej.

Do Artykułu XVI punkt 1.

Rozumie się, że dodatki dodane zagranicą podlegają celnemu przywozowemu.

Do Artykułu XIX.

Rząd Polski chcąc zapewnić, stosownie do swego własnego ustawodawstwa wewnętrznego, ochronę nazwy „Plzeňské pivo“ („Piwo Pilzeńskie“) oświadcza, że uważa nazwę „Plzeňské pivo“ („Piwo Pilzeńskie“) za oznaczenie miejsca pochodzenia, do którego browary w Pilźnie mają prawo, i zobowiązuje się zapewnić tej nazwie ochronę taką samą, jaką się powszechnie przyznaje, stosownie do ustawodawstwa, produktem mającym prawo do nazwy miejsca pochodzenia.

Ta ochrona przyznana będzie jedynie pod warunkiem, że Rząd Czeskosłowacki przedłoży Rządowi Polskiemu listę tych browarów w Pilźnie, które korzystają z tej ochrony stosownie do ustawodawstwa czeskosłowackiego.

Rząd Polski przyzna w ten sam sposób swą ochronę również nazwom czeskosłowackiego chmielu, czeskosłowackich wód mineralnych i win, które mu zostaną przez Rząd Czeskosłowacki podane do wiadomości.

Chemický preparát, který není vyroben z přírodní minerální vody, podle druhého odstavce článku XIX. chráněné, nesmí býti označován chráněným názvem této vody, leč by k tomuto názvu bylo připojeno nápadně a zřetelně slovo „umělý“ („umělá“) a bylo vyznačeno místo výroby na vině, jež se podstatně liší formou, tiskem i barvou od vinět užívaných pro příslušné přírodní minerální vody.

I jiné druhy zboží budou požívati po vzájemné dohodě smluvních stran této ochrany.

K článku XX.

Rozumí se, že ustanovení článku XX., jakož i ustanovení článků VIII., odstavec 6 a XVI., bod 6., nedotýkají se nijak výhrad, učiněných vládou republiky Polské při podpisu uvedené úmluvy o zjednodušení celních formalit.

B.

Uzavření nové Obchodní smlouvy mezi Československem a Polskem uskutečňuje se ve chvíli, kdy v Polsku je zastavena účinnost dřívějšího celního sazebníku, který neodpovídá dnešním hospodářským potřebám a kdy v důsledku toho na území Polska se dovozní cla de facto nevybírají. Za tohoto stavu není možno nyní sestaviti listinu celních slev pro výměnu zboží mezi oběma státy. Se zřetelem však k tomu, že na území Československa se některá dovozní cla vybírají a se zřetelem k tomu, že celní slevy, které polské straně byly zaručeny obchodní a plavební úmluvou ze dne 10. února 1934 by zanikly v důsledku toho, že úmluva z roku 1934 je nahrazena touto novou obchodní smlouvou, obě vlády se shodují v tom, že:

1. Celní slevy, přiznané Polsku podle obchodní a plavební úmluvy ze dne 10. února 1934, budou prozatím nadále platiti pro obchody s Polskem s tím, že budou uplatněny všeobecně zásady valorisace, které budou v Československu zavedeny.

Výše uvedené ustanovení o prozatímní platnosti celních slev nevztahuje se na saz. čís. 70 (cla na vepře) a na saz. čís. 467 (cla na mykací povlaky) československého sazebníku.

Preparat chemiczny, niewytworzony z naturalnej wody mineralnej chronionej według ustępu 2 Artykułu XIX, nie może być oznaczony chronioną nazwą tej wody, chyba że dodanym by było do tej nazwy, w sposób zwracający uwagę i wyraźny, słowo „sztuczny“ („sztuczna“) i zaznaczonym by było na etykietcie miejsce wyrobu, przy czym etykieta taka musi istotnie różnić się formą, drukiem i barwą od etykiet używanych dla odpowiednich wód mineralnych.

Inne rodzaje towarów będą korzystały z tejże saniej ochrony po wzajemnym porozumieniu się Układających się Stron

Do Artykułu XX.

Rozumie się, że postanowienia Artykułu XX, jak również postanowienia Artykułów VIII, ustęp 6, oraz XVI, punkt 6, nie uchybiają w niczym zastrzeżeniom zgłoszonym przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przy podpisaniu wspomnianej Konwencji o uproszczeniu formalności celných.

B.

Zawarcie nowego Traktatu Handlowego między Polską a Czechosłowacją następuje w chwili, gdy w Polsce zawieszono działanie dawnej i niedostosowanej do obecnych polskich potrzeb gospodarczych taryfy celnej i gdy wobec tego cla przywozowe nie są faktycznie na terenie Polski pobierane. W tym stanie rzeczy nie można narazie ustalić szczegółowych list celných dla wymiany towarowej między obydwoi Krajami. Ponieważ naodwrot, na terenie Czechosłowacji niektóre cla są pobierane, a ponieważ Strona Polska uzyskała w Konwencji Handlowej i Nawigacyjnej z 10 lutego 1934 r. szereg ulg celných, które wygasłyby wobec zastąpienia Konwencji z r. 1934 nowym Traktatem Handlowym, obydwie Wysokie Układające się Strony postanowiły co następuje:

1. Zniżki celne, przyznane Stronie Polskiej na zasadzie Konwencji Handlowej i Nawigacyjnej z 10 lutego 1934 r., obowiązywać będą narazie nadal w obrotach z Polska przy zastosowaniu ogólných zasad rewaloryzacyjnych, które będą w Czechosłowacji zastosowane.

Wyżej wymienione postanowienia o tymczasowej ważności ulg celných nie odnoszą się do pozycji celnej Nr. 70 (cla na wieprze) oraz do pozycji celnej Nr. 467 (cla na greple to jest zgrzebla tkackie itp.) według czechosłowackiej taryfy celnej.

2. Bude-li v Polsku stanoven celní sazebník podle starého znění s uplatněním pouze všeobecných revalorizačních zásad, bude československá strana používati stejných celních slev, jaké měla podle obchodní a plavební úmluvy ze dne 10. února 1934.

3. Bude-li v Polsku zaveden nový celní sazebník, rozdílný od sazebníku starého, československá vláda bude míti právo zrušiti zcela nebo zčásti, a to podle svého uznání, celní slevy na polské zboží, uvedené v obchodní a plavební úmluvě ze dne 10. února 1934.

4. Vzhledem k velkým změnám ve struktuře vzájemné výměny zboží, obě strany si vyhrazují právo žádati o zahájení jednání ve věci celních slev a každá strana se zavazuje k jednání na přání strany druhé.

Toto ustanovení se vztahuje také na odstavec druhý bodu 1. tohoto protokolu.

V Praze dne 4. července 1947.

Za vládu republiky Československé:

HUBERT RIPKA v. r.

JAN MASARYK v. r.

JOSEF JANDA v. r.

EVŽEN LÖBL v. r.

Za vládu republiky Polské:

H. MINC v. r.

S. WIERBŁOWSKI v. r.

A. ROSE v. r.

2. Gdyby wprowadzona została w Polsce taryfa celna w dawnym brzmieniu, poddana jedynie ogólnym normom rewaloryzacyjnym, to Strona Czeskosłowacka korzystać będzie z analogicznych ulg celnych, w jakich korzystala na zasadzie Konwencji Handlowej i Nawigacyjnej z 10 lutego 1934 r.

3. Gdyby wprowadzona została w Polsce nowa taryfa celna, nie identyczna z dawną taryfą, będzie Rząd Czeskosłowacki uprawniony do zniesienia w całości lub w części, według swego uznania, ulg celnych dla towarów polskich, przewidzianych w Konwencji Handlowej i Nawigacyjnej z 10 lutego 1934 r.

4. Ze względu na daleko idącą zmianę struktury wzajemnych obrotów towarowych, obie Strony zastrzegają sobie prawo żądania wszczęcia rozmów na temat ulg celnych i każda ze Stron zobowiązuje się do podjęcia tych rozmów na życzenie Strony drugiej.

Powyższe postanowienie odnosi się i do ustępu drugiego punktu 1 tego Protokółu.

Praga, dnia 4 lipca 1947 r.

Za Rząd Rzeczypospolitej Polskiej:

H. MINC m. p.

S. WIERBŁOWSKI m. p.

A. ROSE m. p.

Za Rząd Republiki Czeskosłowackiej:

HUBERT RIPKA m. p.

JAN MASARYK m. p.

JOSEF JANDA m. p.

EVŽEN LÖBL m. p.

Platební dohoda

mezi republikou Československou a republikou Polskou.

Provádějíce úmluvu mezi republikou Československou a republikou Polskou o zajištění hospodářské spolupráce obě vysoké smluvní strany uzavírají platební dohodu tohoto obsahu:

Článek I.

Platební styk mezi Československem a Polskem bude prováděn v československých korunách v souhlase s ustanoveními této dohody.

Článek II.

Ustanovení této dohody vztahují se na platy z těchto titulů:

a) dodávky zboží z Československa do Polska a z Polska do Československa včetně vedlejších výloh, jako náklady pojištění, odškodné, provise, komisionářské odměny, překládací výlohy, skladné, celní výlohy a pod.;

b) výlohy zpracování a zušlechtnění, výlohy montáží a opravy;

c) honoráře, remunerace, pense, náhrady, podpory, mzdy a pod.;

d) ochrana vlastnických práv průmyslových, obchodních a intelektuálních (licence, patenty, tovární známky, autorská práva a pod.);

e) odpočty železniční, poštovní, telegrafní, telefonní a za jiné služby telekomunikační;

f) říční dopravné loděmi československými nebo polskými;

g) odpočty vzájemné dopravy letecké;

h) turistický a cestovní ruch;

i) udržování zastupitelských úřadů diplomatických, konsulárních a obchodních zastupitelských;

j) veškeré jiné platy po vzájemné dohodě příslušných úřadů obou vysokých smluvních stran.

Článek III.

Ustanovení této dohody týkají se platů za zboží původu československého a polského ve smyslu zákonných ustanovení platných na území toho kterého státu.

Układ Płatniczy

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką.

W wykonaniu Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką o zapewnieniu współpracy gospodarczej obie Wysokie Układające się Strony zawierają Układ Płatniczy treści następującej:

Artykuł I.

Regulacja płatności między Polską i Czechosłowacją będzie dokonywana w koronach czechosłowackich, zgodnie z postanowieniami niniejszego Układu.

Artykuł II.

Postanowienia niniejszego Układu będą miały zastosowanie do płatności z następujących tytułów:

a) dostawa towarów z Polski do Czechosłowacji i z Czechosłowacji do Polski wraz z kosztami ubocznymi, jak: koszty ubezpieczenia, odszkodowań, prowizji, komisowego, przeladunku, składowego, cienia itp.,

b) koszty przeróbki i obrotu uszlachetniającego oraz koszty montażu i reparacji,

c) honoraria, remuneracje, pensje, wynagrodzenia, zapomogi, płace itp.,

d) ochrona praw własności przemysłowej, handlowej i intelektualnej (licencje, patenty, znaki fabryczne, prawa autorskie itp.),

e) rozrachunki kolejowe, pocztowe, telegraficzne, telefoniczne i z innych usług telekomunikacyjnych,

f) frachty rzeczne, odnoszące się do transportów na statkach polskich lub czechosłowackich,

g) wzajemne rozrachunki z komunikacji lotniczej,

h) ruch turystyczny i ruch podróży,

i) utrzymanie placówek dyplomatycznych i konsularnych oraz przedstawicielstw handlowych,

j) wszelkie inne płatności, po wzajemnym porozumieniu między kompetentnymi władzami obu Wysokich Układających się Stron.

Artykuł III.

Postanowienia niniejszego Układu dotyczą płatności za towary pochodzenia polskiego i czechosłowackiego w rozumieniu przepisów ustawowych, obowiązujących na terytorium danego Państwa.

Ustanovení této dohody nevztahují se však na zboží původu československého nebo polského převážného transité územím druhého státu, avšak s určením pro stát třetí, ani na platby za škody, které by byly způsobeny na takovém zboží.

Článek IV.

Príslušné úřady obou států budou vydávati potřebná povolení k provedení plateb uvedených v čl. II. této dohody v souhlase s devisovými předpisy platnými na jejich území.

Článek V.

Platy z Československa do Polska budou prováděny ve prospěch účtu „Narodowy Bank Polski“, vedeného v korunách československých u Národní banky československé.

Článek VI.

Platy z Polska do Československa budou prováděny ve prospěch účtu „Národní banka Československá“, vedeného ústavem Narodowy Bank Polski rovněž v korunách československých.

Článek VII.

Účty uvedené v čl. V. a VI. nebudou úrokovány a budou bez výloh pro obě cedulové banky.

Článek VIII.

Platy na účty a výplaty z účtů uvedených v čl. V. a VI., vyplývající ze závazků v jiné měně než v korunách československých, budou přepočteny podle středního kursu příslušné devisy v Praze v den, který předchází vplatu neb výplatě.

Článek IX.

Aby byl zajištěn hladký chod účtů zmíněných v čl. V. a VI., bude národní banka Československá prováděti platební příkazy ústavu Narodowy Bank Polski do výše čtyř sta milionů korun československých nad krytou částku.

Potřebné koruny československé nad tuto částku opatří si Narodowy Bank Polski prodejem volných devis aneb zlata Národní bance Československé. Druh devis bude sjednán oběma cedulovými bankami.

Postanowienia niniejszego Układu nie odnoszą się wszakże do towarów pochodzenia polskiego lub czeskosłowackiego, przewożonych tranzytem przez terytorium drugiego Państwa. z przeznaczeniem jednakże dla kraju trzeciego, ani też do płatności za szkody, które by dotknęły wspomniane towary.

Artykuł IV.

Kompetentne władze obu Państw będą udzielały potrzebnych zezwoleń na dokonywanie płatności, wyszczególnionych w Artykule II niniejszego Układu, zgodnie z obowiązującymi na nich terytoriach przepisami dewizowymi.

Artykuł V.

Płatności z Czechosłowacji do Polski będą dokonywane na dobro rachunku „Narodowy Bank Polski“, prowadzonego w koronach czeskosłowackich przez instytucję Národní banka Československá.

Artykuł VI.

Płatności z Polski do Czechosłowacji będą dokonywane na dobro rachunku „Národní Banka Československá“, prowadzonego przez Narodowy Bank Polski również w koronach czeskosłowackich.

Artykuł VII.

Rachunki wymienione w Artykułach V i VI będą nieoprocentowane i wolne od kosztów dla obu banków emisyjnych.

Artykuł VIII.

Wpłaty i wypłaty na rachunki wymienione w Artykułach V i VI, wynikające z zobowiązań w innej walucie aniżeli korony czeskosłowackie, będą przeliczane według średniego kursu odnośnej dewizy w Pradze w dniu poprzedzającym wpłatę lub wypłatę.

Artykuł IX.

Dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania rachunków wymienionych w Artykułach V i VI, Národní Banka Československá będzie wykonywał polecenia wypłat Narodowego Banku Polskiego do wysokości czterystu milionów koron czeskosłowackich ponad posiadane pokrycie.

Zapotrzebowanie na korony czeskosłowackie, przekraczające wspomnianą sumę, zostanie pokryte przez Narodowy Bank Polski w drodze odstąpienia wolnych dewiz lub zlota instytucji Národní Banka Československá. Rozdaj dewiz uzgodnią obydwie banki emisyjne.

Článek X.

Zůstatek ve prospěch ústavu Narodowy Bank Polski na účte u Národní banky Československé převyšující částku čtyři sta milionů korun československých jest zaměnitelný na žádost ústavu Narodowy Bank Polski na volné devisy aneb na zlato. Druh devisy bude sjednán oběma cedulovými bankami.

Článek XI.

Částka zmíněná v čl. IX. a X. může být změněna československo-polskou Finační komisí, o níž jest řeč v čl. XV. této dohody a která bude zřízena podle ustanovení čl. V. dohody o finanční spolupráci (příloha čís. 7).

Článek XII.

Kromě účtů zmíněných v čl. V. a VI. bude dovoleno oběma cedulovým bankám otevírati zvláštní účty, bude-li to vzájemně uznáno za účelné.

Mimo to obě cedulové banky dohodnou se o technickém postupu pro řádné provádění této dohody a uspořádají záležitosti týkající se účtů z doby před podepsáním této dohody.

Článek XIII.

Kompensační transakce budou připuštěny výhradně po předchozím souhlasu příslušných úřadů obou vysokých smluvních stran.

Článek XIV.

Ustanoví-li republika Polská v době platnosti této dohody paritu své měny, mohou obě vysoké smluvní strany, po oboustranné shodě přizpůsobiti ustanovení této dohody nové situaci.

Článek XV.

Na provádění této dohody bude dohlížeti Finanční komise.

Článek XVI.

Zůstatek zjištěný ve prospěch jedné z vysokých smluvních stran v den skončení platnosti této dohody bude vyrovnán ve volných devisách, na nichž se dohodnou obě cedulové banky, aneb ve zlatě. Přepočtení zůstatku bude proveden podle středního oficiálního kursu příslušné devisy v Praze v den likvidace zůstatku.

Artykuł X.

Pozostałość na dobro Narodowego Banku Polskiego na rachunku w instytucji Narodni Banka Československá, przekraczająca sumę czterystu milionów koron czeskosłowackich, jest wymiennalna na żądanie Narodowego Banku Polskiego na wolne dewizy lub złoto. Rodzaj dewiz uzgodnią obydwie banki emisyjne.

Artykuł XI.

Suma wymieniona w Artykułach IX i X może być zmieniona przez Polsko-Czeskosłowacką Komisję Finansową, o której mowa w Artykule XV niniejszego Układu, a która będzie utworzona na podstawie postanowień Artykułu V Układu o współpracy finansowej (załącznik Nr. 7).

Artykuł XII.

Oprócz rachunków wymienionych w Artykułach V i VI oba banki emisyjne będą mogły otwierać specjalne rachunki, jeżeli to będzie wspólnie uznane za celowe.

Ponadto obydwie banki emisyjne uzgodnią ze sobą technikę należytego wykonywania niniejszego Układu i uregulują sprawy związane z rozliczeniami z okresu poprzedzającego podpisanie niniejszego Układu.

Artykuł XIII.

Tranzakcje kompensacyjne będą dopuszczone wyłącznie za uprzednią zgodą kompetentnych władz obu Wysokich Układających się Stron.

Artykuł XIV.

Jeżeli w okresie ważności niniejszego Układu Rzeczpospolita Polska ustali parytet swojej jednostki monetarnej, mogą obie Wysokie Układające się Strony, za obustronnym porozumieniem, dostosować postanowienia niniejszego Układu do nowej sytuacji.

Artykuł XV.

Funkcjonowanie niniejszego Układu będzie nadzorowane przez Polsko-Czeskosłowacką Komisję Finansową.

Artykuł XVI.

Pozostałość, ustalona na dobro jednej z Wysokich Układających się Stron w dniu wygaśnięcia niniejszego Układu, będzie wyrównana w wolnych dewizach, na które się zgodzą obydwie banki emisyjne, lub w złocie. Przeliczenie pozostałości nastąpi po średnim oficjalnym kursie odnośnej dewizy w Pradze w dniu likwidacji tej pozostałości.

Článek XVII.

Tato dohoda vstoupí v platnost v den podpisu a zůstane v platnosti po dobu pěti let. Dohoda bude prodlužována vždy o další rok, nebude-li vypovězena jednou ze smluvních stran šest měsíců před uplynutím stanovené pětileté lhůty případně před uplynutím dalších ročních lhůt.

Článek XVIII.

Vyhotoveno v Praze dne 4. července 1947 v jazyce českém a polském, při čemž oba texty jsou autentické.

Za vládu republiky Československé:

HUBERT RIPKA v. r.
JAN MASARYK v. r.
JOSEF JANDA v. r.
EVŽEN LÖBL v. r.

Za vládu republiky Polské:

H. MINC v. r.
S. WIERBŁOWSKI v. r.
A. ROSE v. r.

Artykuł XVII.

Układ niniejszy wejdzie w życie w dniu podpisania i jest ważny na przeciąg lat pięciu. Układ będzie przedłużany zawsze o dalszy rok, jeżeli nie zostanie wypowiedziany przez jedną z Wysokich Układających się Stron na sześć miesięcy przed upływem ustalonego okresu pięcioletniego ewentualnie przed upływem dalszych jednorocznych okresów.

Artykuł XVIII.

Sporządzono w Pradze dnia 4 lipca 1947 roku w językach polskim i czeskim, przyczym obydwa teksty są autentyczne.

Za Rząd
Rzeczypospolitej Polskiej:

H. MINC m. p.
S. WIERBŁOWSKI m. p.
ADAM ROSE m. p.

Za Rząd
Republiki Czeskosłowackiej:

HUBERT RIPKA m. p.
JAN MASARYK m. p.
JOSEF JANDA m. p.
EVŽEN LÖBL m. p.

11.

**Vyhláška ministra financí
ze dne 29. ledna 1948,**

jíž se mění vyhláška o částečném uvolnění vývozu věcných darů a stěhovaných svršků.

Podle § 14, odst. 3 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 92 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon), stanovím v dohodě s Národní bankou Československou:

Čl. 1.

Ustanovení čl. 1, č. 2 a čl. 2, č. 2 vyhlášky ze dne 25. října 1946, č. 225 Sb., o částečném uvolnění vývozu věcných darů a stěhovaných svršků, se zrušují.

Čl. 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Dolanský v. r.